

מסכת כריתות

פרק ב משנה ד

האשה שילדה ולדות הרבה, הפילה בתוך שמונים נקבה
וחזרה והפילה בתוך שמונים נקבה, והמפלת תאומים, רבי
יהודה אומר, מביאה על הראשון ואינה מביאה על השני.
מביאה על השלישי ואינה מביאה על הרביעי. אלו מביאין
קרובן עולה ויורד. על שמיעת הקול, ועל בטוי שפתיים, ועל
טמאת מקדש וקדשיו, והילדת, והמצרע. ומה בין השפחה
לבין כל העריות. שלא שותה להן לא בענש ולא בקרבן, שכל
העריות בחטאת והשפחה באשם. כל העריות בנקבה, ושפחה
בזכר. כל העריות, אחד האיש ואחד האשה שוין במכות
ובקרבן, ובשפחה לא השוה את האיש לאשה במכות ולא את
האשה לאיש בקרבן. כל העריות, עשה בהן את המערה
כגומר, וחיב על כל ביאה וביאה. זה חמר החמיר בשפחה,
שעשה בה את המזיד כשוגג:

